

7) Αποκλείεται σε σύμβαση καταναλωτικής πίστωσης η προβολή από τον πιστωτικό φορέα ενστάσεως αποδυναμώσεως δικαιώματος προς αντίκρουση της ασκήσεως δικαιώματος υπαναχωρήσεως εκ μέρους του καταναλωτή κατά το άρθρο 14, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2008/48/ΕΚ

α) αν στη σύμβαση πιστώσεως δεν έχει προσηκόντως συμπεριληφθεί ούτε έχει παρασχεθεί εκ των υστέρων κάποια από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/48/ΕΚ υποχρεωτικές πληροφορίες, με συνέπεια να μην έχει ακόμη αρχίσει να τρέχει η προθεσμία υπαναχωρήσεως του άρθρου 14, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας;

β) (σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προπαρατεθέν, υπό στοιχείο α', σκέλος του ερωτήματος):

αν κρίσιμο στοιχείο επί του οποίου στηρίζεται η αποδυνάμωση του δικαιώματος αποτελεί το χρονικό διάστημα που παρήλθε από τη σύναψη της συμβάσεως ή/και η πλήρης εκτέλεση της συμβάσεως από αμφοτέρα τα συμβαλλόμενα μέρη ή/και το ανακτηθέν ποσό δανείου επί του οποίου ο δανειολήπτης έχει δικαίωμα διαθέσεως ή η επιστροφή των εγγυήσεων του δανείου ή/και (σε περίπτωση που η σύμβαση πιστώσεως συνδέεται με σύμβαση πωλήσεως) η χρήση ή η εκποίηση του χρηματοδοτούμενου αγαθού από τον καταναλωτή, ενώ κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, και αφού έχουν προκύψει οι κρίσιμες περιστάσεις, ο καταναλωτής δεν γνώριζε ούτε όφειλε να γνωρίζει ότι εξακολουθούσε να υφίσταται το δικαίωμά του για υπαναχώρηση, ο δε πιστωτικός φορέας δεν μπορούσε επίσης να θεωρήσει δικαιολογημένα ότι ο καταναλωτής είχε σχετική γνώση;

8) Αποκλείεται σε σύμβαση καταναλωτικής πίστωσης η προβολή από τον πιστωτικό φορέα ενστάσεως καταχρηστικής ασκήσεως δικαιώματος προς αντίκρουση της ασκήσεως δικαιώματος υπαναχωρήσεως εκ μέρους του καταναλωτή κατά το άρθρο 14, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2008/48/ΕΚ

α) αν στη σύμβαση πιστώσεως δεν έχει προσηκόντως συμπεριληφθεί ούτε έχει παρασχεθεί εκ των υστέρων κάποια από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/48/ΕΚ υποχρεωτικές πληροφορίες, με συνέπεια να μην έχει ακόμη αρχίσει να τρέχει η προθεσμία υπαναχωρήσεως του άρθρου 14, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας;

β) (σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προπαρατεθέν, υπό στοιχείο α', σκέλος του ερωτήματος):

αν κρίσιμο στοιχείο επί του οποίου στηρίζεται η καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος αποτελεί το χρονικό διάστημα που παρήλθε από τη σύναψη της συμβάσεως ή/και η πλήρης εκτέλεση της συμβάσεως από αμφοτέρα τα συμβαλλόμενα μέρη ή/και το ανακτηθέν ποσό δανείου επί του οποίου ο δανειολήπτης έχει δικαίωμα διαθέσεως ή η επιστροφή των εγγυήσεων του δανείου ή/και (σε περίπτωση που η σύμβαση πιστώσεως συνδέεται με σύμβαση πωλήσεως) η χρήση ή η εκποίηση του χρηματοδοτούμενου αγαθού από τον καταναλωτή, ενώ κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, και αφού έχουν προκύψει οι κρίσιμες περιστάσεις, ο καταναλωτής δεν γνώριζε ούτε όφειλε να γνωρίζει ότι εξακολουθούσε να υφίσταται το δικαίωμά του για υπαναχώρηση, ο δε πιστωτικός φορέας δεν μπορούσε επίσης να θεωρήσει δικαιολογημένα ότι ο καταναλωτής είχε σχετική γνώση;

(¹) Οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2008, L 133, σ. 66).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofiyski rayonen sad (Βουλγαρία) στις 14 Μαΐου 2020 — «Toplofikatsia Sofia» EAD, «Chez Elektro Balgaria» AD και «Agentsia za kontrol na prosrocheni zadalzhenia» EOOD

(Υπόθεση C-208/20)

(2020/C 255/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski rayonen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: «Toplofikatsia Sofia» EAD, «Chez Elektro Balgaria» AD και «Agentsia za kontrol na prosrocheni zadalzhenia» EOOD

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 20, παράγραφος 2, στοιχείο α', της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνδυασμό με το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, οι αρχές της απαγόρευσης των διακρίσεων και της ισοδυναμίας των δικονομικών μέτρων στις διαδικασίες ενώπιον εθνικών δικαστηρίων, καθώς και το άρθρο 1, [παράγραφος 1,] στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1206/2001⁽¹⁾ για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση που το εθνικό δικαιο του κράτους του επιληφθέντος δικαστηρίου προβλέπει ότι το δικαστήριο αυτό ζητεί υπηρεσιακάς πληροφορίες σχετικά με τη διεύθυνση του εναγομένου στο ίδιο κράτος και διαπιστώνεται ότι ο εναγόμενος αυτός βρίσκεται σε άλλο κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το επιληφθέν εθνικό δικαστήριο οφείλει να ζητήσει πληροφορίες σχετικά με τη διεύθυνση του εναγομένου από τις αρμόδιες αρχές του κράτους διαμονής του;
- 2) Πρέπει το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012⁽²⁾, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, σε συνδυασμό με την αρχή ότι το εθνικό δικαστήριο πρέπει να διασφαλίζει τα δικονομικά δικαιώματα με σκοπό την αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων που απορρέουν από το δικαιο της Ένωσης, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο υποχρεούται, κατά τον προσδιορισμό του τόπου συνήθους διαμονής ενός οφειλέτη ως απαιτούμενη από το εθνικό δικαιο προϋπόθεση για τη διεξαγωγή μονομερούς τυπικής διαδικασίας χωρίς διεξαγωγή αποδείξεων, όπως στην περίπτωση της διαδικασίας έκδοσης διαταγής πληρωμής, να ερμηνεύει κάθε βάσιμη υπόνοια ότι ο οφειλέτης έχει τη συνήθη διαμονή του σε άλλο κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως έλλειψη νομικής βάσης για την έκδοση διαταγής πληρωμής ή, ενδεχομένως, ως λόγο βάσει του οποίου η διαταγή πληρωμής δεν αποκτά ισχύ δεδικασμένου;
- 3) Πρέπει το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, σε συνδυασμό με την αρχή ότι το εθνικό δικαστήριο πρέπει να διασφαλίζει τα δικονομικά δικαιώματα με σκοπό την αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων που απορρέουν από το δικαιο της Ένωσης, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο το οποίο, μετά την έκδοση διαταγής πληρωμής κατά ορισμένου οφειλέτη, διαπίστωσε ότι ο τελευταίος πιθανώς δεν έχει τη συνήθη διαμονή του στο κράτος του δικαστηρίου, και υπό την προϋπόθεση ότι τούτο συνιστά κώλυμα για την έκδοση διαταγής πληρωμής κατά του οφειλέτη αυτού σύμφωνα με το εθνικό δικαιο, υποχρεούται να ακυρώσει αυτεπαγγέλτως την εκδοθείσα διαταγή πληρωμής, μολονότι δεν υφίσταται καμία σχετική ρητή διάταξη νόμου;
- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο τρίτο ερώτημα, πρέπει οι εκεί μνημονευθείσες διατάξεις να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο υποχρεούται να ακυρώσει την εκδοθείσα διαταγή πληρωμής, σε περίπτωση που προέβη σε έλεγχο και διαπίστωσε με βεβαιότητα ότι ο οφειλέτης δεν έχει τη συνήθη διαμονή του στο κράτος του επιληφθέντος δικαστηρίου;

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 174, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2012, L 351, σ. 1.

Προσφυγή της 1ης Ιουνίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-227/20)

(2020/C 255/16)

Γλώσσα διαδικασίας: ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Tricot, G. Gattinara)

Καθή: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τους κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβάσεως των άρθρων 4 και 7 του κανονισμού 511/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, σχετικά με τα μέτρα συμμόρφωσης των χρηστών βάσει του πρωτοκόλλου της Ναγκόγια για την πρόσβαση στους γενετικούς πόρους και τον δικαιο και ισότιμο καταμερισμό των οφελών που απορρέουν από τη χρησιμοποίησή τους στην Ένωση⁽¹⁾, μη λαμβάνοντας όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί η εφαρμογή των κανόνων αυτών, καθώς και ο αποτελεσματικός, αναλογικός και αποτρεπτικός χαρακτήρας των προβλεπόμενων κυρώσεων, και παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τους εν λόγω κανόνες περί κυρώσεων πριν από τις 11 Ιουνίου 2015, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11 του κανονισμού 511/2014·
- 2) να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.